

## Bemærkninger til foranstaaende Lovforslag.

I Samlingen 1885—86 blev for Rigsdagen fremsat et Forslag til Lov om Forandring i Loven af 28de Mai 1880 angaaende Oprettelsen af tvende Kreditforeninger for Giere af mindre Eiendomme paa Landet, hvis Behandling imidlertid ikke blev bragt til Ende, idet det efter stedsfunden 1ste Behandling i Landstthinget, hvor Lovforslaget var indbragt, blev henvist til et Udvalg, der ikke naaede til at afgive Betænkning, forinden Samlingen blev sluttet.

I det Ministeriet, særlig dertil foranlediget ved et fra Bestyrelsen for Kreditforeningen af Giere af mindre Eiendomme paa Landet i Sylland derom fremkommet indtrængende Andragende har troet paany at burde bringe denne Sag under Forhandling, har man affattet det foranstaaende Lovforslag, der kun paa et enkelt Punkt, nemlig med Hensyn til Forlængelsen af Amortisationsfristen for de af Foreningerne givne Laan, der her er foreslaaet yderligere udvidet fra 52 til 58 Aar (hvorum nedenfor), er afvigende fra det tidligere fremsatte.

Med Hensyn til Lovforslagets enkelte Bestemmelser skal bemærkes Følgende:

### Til §§ 1 og 2.

Naar det i Loven af 28de Mai 1880 § 4 h blev bestemt, at Amortisationen af Laanene i det højeste maatte udstrækkes til 45 Aar, da er man formentlig herved gaaet ud fra, at den aarlige Ydelse, der af Laantagerne vilde være at erlægge, uanset at et passende Bidrag deraf vilde være at afgive til Administrationsudgifter og til Reservecapital, dog ikke derved i det Hele vilde overstige 5 pCt. aarlig af Laanenes Størrelse, til hvilken Anstuelse man var ledet ved at hense til, hvorledes Forholdet var i saa Henseende ved andre Kreditforeninger saasom Kreditforeningen af jydsk Landeieendomsbesiddere, hvor den aarlige Ydelse ikke overstiger 5 pCt. Det viste sig imidlertid snart, at Forholdene ved de herommeldte Kreditforeninger for mindre Eiendomme vare væsentlig forskjelligt fra Forholdene ved de øvrige Kreditforeninger, idet de mange smaa Laan ved hine Foreninger medførte betydeligt større Administrationsudgifter i Forhold til Laanenes Størrelse, ligesom de særegne Forhold ved dem føre med sig, at der maaske have en forholdsvis stor Reservecapital. Paa Grund heraf antoges det ved Fastsættelsen af Sta-

tuterne for disse Kreditforeninger nødvendigt at bestemme den aarlige Ydelse til  $5\frac{1}{5}$  pCt., idet det formentes, at der ikke til Reserve- og Administrationsfonden turde paaregnes et mindre Tilskud end  $\frac{2}{5}$  pCt. af den aarlige Indtægt, medens 4 pCt. vilde medgaa til Forrentningen af Kreditforeningernes Gjældsforfrivninger, og  $\frac{1}{5}$  pCt. vare nødvendige til Amortisationen af Laanene, naar denne skulde foregaa indenfor den fastsatte Tidfrist af 45 Aar. Ligesom imidlertid en aarlig Ydelse af  $5\frac{1}{5}$  pCt. af Laanenes Størrelse har vist sig at være for byrdefuld for Interessenterne, saaledes vil det ogsaa efterat Konverteringen af den indenlandske Statsgjæld har paavirket Prioritetsforholdene her i Landet saaledes, at de fleste Pengeinstitutter have fundet sig foranledigede til at nedsætte Debitorernes aarlige Ydelser indtil  $4\frac{1}{2}$  pCt. eller endog derunder, heraf let kunne blive en Følge, hvad der allerede har været at spore i sidstafvige Termin, at det nærmest kun bliver de mindre værdifulde Sikkerheder, der tilhøvedes Husmandskreditforeningerne, saafremt disse ikke søge at ordne sig paa lignende Maade. Det turde ogsaa under Hensyn til de nuværende gunstige Pengeforhold være noget ubilligt at bibeholde den omhandlede høje Ydelse overfor de i Foreningerne indtraadte mindre Landeieendomsbesiddere, som det netop ved Loven af 1880 har været Tanken at stille paa lige Fod med de større Landeieendomsbesiddere med Hensyn til billige og faste Laans Opnaaelse. En Nedsættelse af den nuværende aarlige Ydelse turde derfor næsten være bleven en Nødvendighed. En saadan Nedsættelse vil imidlertid ikke uden stor Betænkelse kunne tilveiebringes ved at formindste Tilskudet til Reservecapital. Derimod antages det ikke at være forbunden med nogen Risiko hverken for Sikkerheden for de ydede Laan eller for Kreditforeningernes Stilling i det Hele, om Laanenes Amortisationstid blev forlængt. Ved at ansætte denne til indtil 58 Aar, ligesom ogsaa ved at formindste Tilskudet til Administrationsfonden, der hidtil har været beregnet med  $\frac{1}{5}$  pCt. aarlig, til det halve, hvad der mulig vil kunne lade sig gjøre, vil det selv naar der vedblivende af Kreditforeningernes Gjældsforfrivninger svares en aarlig Rente af 4 pCt., kunne naaes, at Interessenternes aarlige Ydelse kan ansættes til  $4\frac{3}{4}$  pCt., hvilket formentlig under Hensyn